

آیا شما را به بهترین تان از بدترین تان آگاه نکنم؟

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم نزد جمعی از اصحاب که نشسته بودند ایستاد و فرمود: «آیا شما را به بهترین تان از بدترین تان آگاه نکنم؟» راوی گوید: پس همگان سکوت کردند، آن حضرت این پرسش را سه بار تکرار فرمودند. آنگاه مردی گفت: آری، ای رسول الله! بهترین و بدترینمان را به ما خبر ده، فرمودند: «بهترین شما کسی است که نیکویی اش امید رود و از گزندش ایمنی باشد؛ و بدترین شما کسی است که هیچ خیری از او امید نرود و از آسایش در امان نباشید».

[صحیح] [ترمذی روایت کرده]

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) بر جمعی از یاران نشسته خود ایستادند و آنان را خطاب کرده فرمودند: آیا شما را آگاه نکنم که بهترین و بدترینتان کیست؟ ولی آنان از بیم آنکه مبادا خوبان و بدانشان از یکدیگر متمایز گردند و در معرض رسوایی قرار گیرند، سکوت اختیار کردند و پاسخی ندادند. آنگاه پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) سه بار دیگر این پرسش را تکرار فرمودند، در این هنگام، مردی از میان آنان پاسخ داد: آری، ای فرستاده الله! ما را از بهترین و بدترینمان آگاه فرما. آنگاه پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) برای آنان روشن ساختند که: بهترین شما کسی است که [مردم] در انتظار خیر، احسان و نیکویی او باشند و از شر و ستمش در امان، پس از تجاوز و آزارش بیمی نباشد، و بدترین شما کسی است که هیچ خیر، احسان و نیکویی از او امید نرود و از شرش ایمنی نباشد، بلکه از تجاوز و آزارش بیمناک باشند.

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/66254>

